

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/190/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114234946
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1114234946.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: RES Reality spol. s r.o., Kollárova 2907, 902 01 Pezinok, IČO: 35 690 852, zastúpený ius aegis s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Ferienčíkova 7, 811 08 Bratislava, IČO: 36 857 203, proti žalovanému (navrhovateľovi): Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne nám. 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/15/2015-263 zo dňa 9.8.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/15/2015-263 zo dňa 9.8.2018 v časti I. výroku **p o t v r d z u j e** .

V časti II. výroku uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/15/2015-263 zo dňa 9.8.2018 **z r u š u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej len súd) I. výrokom vydal neodkladné opatrenie, ktorým uložil spoločnosti RES Reality spol.s r.o. (žalobca) so sídlom Kollárova 2907, 902 01 Pezinok, IČO: 35 690 852, povinnosť zložiť do úschovy Okresného súdu Bratislava I peňažnú sumu vo výške 586.793,39 eur, a to do 3 dní od doručenia tohto uznesenia.

II. výrokom súd priznal navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Rozhodol tak s poukazom na §§ 156, 324 ods. 3, 325 ods. 1, 326 ods. 1, 132, 328 ods. 1, 325 ods. 1, 329 ods. 1, 331 ods. 1, 333, 334, 337 ods. 3, zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

Navrhovateľ v konaní vo veci samej ako žalovaný podal v rámci konania v štádiu zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu dovolacím súdom, ktorý vec vrátil na ďalšie konanie, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

V pôvodnom konaní súd rozsudkom zo dňa 14. apríla 2016 č.k. 28Cb/15/2015-70 vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovaného na plnenie peňažnej sumy v prospech žalobcu. Krajský súd v Bratislave v konaní 3Cob/302/2016-104 dňa 29. marca 2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Po podaní dovolania žalovaným, Najvyšší súd SR v konaní 5 Obdo/51/2017 uznesením zo dňa 15. mája 2018 rozsudok súdov prvej a druhej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Navrhovateľ svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje tým, že na základe vtedy právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí žalobca podal návrh na začatie exekučného konania. Dňa 26.06.2017 bolo navrhovateľovi doručené upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 22.06.2017, na základe ktorého bol upovedomený, že dňa 14.06.2017 začala exekúcia v prospech

žalobcu na vymoženie pohľadávky vo výške 158.716,50 eur s príslušenstvom, celkom v sume 639.601,04 eur.

Proti vydanému upovedomeniu o začatí exekúcie dňa 10.07.2017 podal navrhovateľ návrh na zastavenie exekúcie bez blokácie č. 377EX 79/17 zo dňa 07.07.2017 a návrh na odklad výkonu exekúcie zo dňa 07.07.2017 spolu so zložením zábezpeky v súlade s ustanovením § 6lh ods. 1 pís. f/ Exekučného poriadku.

V rámci vyššie uvedeného exekučného konania bolo 17.07.2017 zaslané upovedomenie o odklade exekúcie č. EX 377EX 79/17-9, vydané v zmysle ustanovenia § 6lh ods. 1 pís. f/ Exekučného poriadku, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu na zastavenie exekúcie. Dňa 29.11.2017 Okresný súd Banská Bystrica vydal uznesenie pod sp. zn. 49Ek/20/2017, ktorý návrh na zastavenie podaný navrhovateľom (žalovaným) zamietol. Sťažnosť voči uvedenému uzneseniu podanú 14.12.2017 konajúci súd uznesením zo dňa 04.06.2018 opätovne zamietol. Právoplatnosťou uznesenia o zamietnutí sťažnosti došlo k zániku odkladu exekúcie.

Dňa 20.06.2018 bol navrhovateľ oboznámený s vyúčtovaním exekučného konania EX 377EX 79/17 ku dňu 19.06.2018 s tým, že predmetný nárok oprávneného (žalobcu) v sume istiny 158.716,50 eur a príslušenstva 428.076,89 eur bol vymožený súdnym exekútorom a predmetné exekučné konanie bolo ukončené.

Navrhovateľ mal za to, že na strane žalobcu tak v zmysle vyúčtovania exekúcie došlo k nadobudnutiu plnenia celkovo vo výške 599.929,04 eur z dôvodu, ktorý dodatočne odpadol.

Navrhovateľ uviedol, že žalobca na základe zrušeného rozsudku prijal a požíva peňažné plnenie v sume 586.793,39 eur, čo v prípade zamietnutia žaloby bude predstavovať bezdôvodné obohatenie s povinnosťou žalobcu vydať ho žalovanému. Podotkol, že ide o špecifický prípad bezdôvodného obohatenia, nakoľko k získaniu plnenia došlo na základe exekučného titulu, ktorý bol následne zrušený využitím mimoriadnych opravných prostriedkov. Poukázal aj na nález ÚS SR sp. zn. II.ÚS 18/2016 - 78. Navrhovateľ argumentoval, že môže dôjsť k porušeniu zásady rovnosti strán, ak by súd neupravil vzájomné práva účastníkov, či už uložením peňažného plnenia do súdnej úschovy alebo zákazom nakladania s peňažnými prostriedkami. Žalobca by mohol použiť plnenie poskytnuté na základe zrušeného rozhodnutia. Taktiež mal za to, že nenariadením neodkladného opatrenia môže dôjsť k ohrozeniu budúceho výkonu rozhodnutia, ktorým by si navrhovateľ žiadal vydať bezdôvodné obohatenie. Na svoju obranu navrhovateľ uviedol, že napriek podanému návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia Najvyšší súd SR o podanom návrhu nerozhodol.

K osobe žalobcu uviedol, že z verejne dostupných zdrojov zistil, že na strane žalobcu je evidovaný daňový nedoplatok v sume 343.748,19 eur. Taktiež zistil, že žalobca si neplní svoje povinnosti v zmysle ustanovenia § 68 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v dôsledku čoho môže dôjsť k zrušeniu žalobcu.

Navrhovateľ zdôvodnil aj nemožnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko z merita konania nejde o peňažné plnenie, resp. nedochádza k nadobudnutiu vlastníckeho práva k predmetu zálohu žalobcom, a preto nie je možné nariadiť ani jeho založenie v prospech navrhovateľa.

Súd po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vrátane predložených dôkazov dospel k záveru, že návrhu je potrebné vyhovieť v eventuálne určenom prvom výroku z nasledovných dôvodov - navrhovateľ

a/ osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov z dôvodu, nakoľko zrušením rozhodnutia, ktoré bolo exekučným titulom i keď po ukončení exekúcie, nastal stav právnej neistoty do času vydanie nového konečného rozhodnutia vo veci, s tým, že prijaté peňažné plnenie v dispozícii žalobcu je dôvodom potreby úpravy pomerov. Súd bude opätovne rozhodovať pričom nie je možné s určitosťou predvídať ako súd rozhodne s úspešnosťou jednej strany sporu,

b/ osvedčil, že nenariadením navrhovaného neodkladného opatrenia by mohlo dôjsť k zhoršeniu jeho postavenia v konaní, nakoľko navrhovateľ v exekučnom konaní ako povinný v rámci exekúcie svoju povinnosť splnil - zložil peňažnú sumu teda nepredstavuje obavu, že by s finančnými prostriedkami nakladal v neprospech žalobcu a teda istota, že ak súd vyhovie žalobcovi peňažné plnenie sa uvoľní / vydá v jeho prospech je absolútna, avšak na strane žalobcu táto istota absentuje, i keď v čase vykonania exekúcie bol exekučný titul platný, zmenou okolností tento odpal a nenariadením neodkladného opatrenia je vrátenie plnenia ohrozené,

c/ osvedčil primeranosť plnenia prijatím peňažných prostriedkov žalobcom, teda uložením prijatých peňažných prostriedkov do úschovy nenastane nepríjemné zaťaženie žalobcu, naopak obidve strany sporu majú rovnakú pozíciu ani jedna s peňažnými prostriedkami nebude nakladať a po vydaní konečného rozhodnutia vo veci bude jednej zo strán sporu bez obáv/ ohrozenia plnenia plnené.

V tejto súvislosti súd uviedol, že predmetom úpravy neodkladného opatrenia môžu byť iba úkony a činnosť vykonávaná alebo predpokladaná do budúcnosti (pro futuro). Ako uvádza ustálená judikatúra, predbežné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní a má preto výrazne preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, predbežným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Uvedená podmienka je splnená v tomto konaní, nakoľko peňažné plnenie sa vydaním neodkladného opatrenia iba uloží do úschovy súdu na lehotu, počas ktorej súd rozhodne s konečnou právoplatnosťou. K navrhovanému spôsobu nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. b/ CSP prichádza do úvahy, ak je predmetom sporu hnutelná vec alebo zaplatenie peňažnej sumy. Úschova na základe neodkladného opatrenia má vždy dočasný a zabezpečovací charakter.

Podľa ustanovenia § 333 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku konaniami vo veciach notárskych úschov sú a/ konanie o námietkach proti vydaniu predmetu notárskej úschovy zloženej na účely splnenia záväzku, b/ konanie o námietkach proti vydaniu výťažku z predaja zálohu zloženého do notárskej úschovy, c/ konanie o prepadnutí predmetu notárskej úschovy štátu.

Podľa ustanovenia § 359 Civilného mimosporového poriadku, ak súd prijíma do úschovy veci v prípadoch ustanovených osobitným predpisom, postupuje sa podľa ustanovení osobitného predpisu, a ak ho niet, postupuje sa podľa ustanovení tejto hlavy, a to primerane podľa povahy úschovy a jej účelu. Uloženie povinnosti strane sporu, aby zložila peňažnú sumu do úschovy súdu neodkladným opatrením v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. b/ CSP, je úschovou odlišnou od notárskej úschovy. Nejde o tzv. solučnú úschovu (s účinkom splnenia záväzku), akou je notárska úschova v zmysle ust. § 68a zákona 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti. Civilný mimosporový poriadok (zákon 161/2015 Z.z.) upravuje konanie vo veciach notárskych úschov v §§ 333 až 358. Iné úschovy (než notárske) sú upravené v § 359 Civilného mimosporového poriadku, ako je tento citovaný vyššie. Medzi prípady ustanovené osobitným predpisom v zmysle citovaného § 359 Civilného mimosporového poriadku patrí aj prijatie do úschovy súdu v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. b/ CSP, § 342 ods. 1 CSP a § 348 CSP, prípadne aj § 347 CSP.

V týchto osobitných prípadoch sa úprava Civilného mimosporového poriadku o notárskych úschovách (§§ 333 až 358) použije len vtedy, ak postup nie je ustanovený osobitným predpisom (v tomto prípade Civilným sporovým poriadkom). V nadväznosti na prijatie Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku sa zmenila aj vyhláška 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy. Druhá hlava štvrtej časti tejto vyhlášky upravuje konanie o úschovách, pričom rozlišuje tri druhy úschov: a/ notárske úschovy podľa § 333 až § 359 Civilného mimosporového poriadku, ktoré upravuje v prvom oddieli (§ 118 až § 120), b/ úschovy súdu v civilnom sporovom konaní a v trestnom konaní (napr. § 325 ods. 2 písm. b/ CSP, § 342 ods. 1 CSP), ktoré upravuje v druhom oddieli ako „Iné úschovy“ (§ 121 až § 125), c/ úschovy u súdneho komisára v konaní o dedičstve, ktoré upravuje v treťom oddieli (§ 126 až § 128).

Podľa ustanovenia § 121 vyhlášky 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy na úschovy súdu v trestnom konaní a v občianskom súdnom konaní, s výnimkou úschov u súdneho komisára v konaní o dedičstve, sa použijú ustanovenia tohto oddielu.

Podľa ustanovenia § 122 ods. 1 citovanej vyhlášky súd prijme predmet do úschovy na základe rozhodnutia vydaného podľa osobitného predpisu (odkaz na § 325 ods. 2 písm. b/ CSP, § 342 ods. 1 a § 348 CSP, ako aj príslušné ustanovenia Trestného poriadku).

Rozhodnutím podľa osobitného predpisu, ktorým súd prijíma predmet do úschovy, je aj neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 1 písm. b/ CSP. Na základe takéhoto rozhodnutia súd prijíma do úschovy peňažnú sumu alebo vec, určené v rozhodnutí súdu, pričom pri úschove postupuje podľa ustanovení §§ 121 až 125 Spravovacieho poriadku, ktoré podrobne upravujú postup súdu. Rozhodne nejde o solučnú úschovu v zmysle § 568 Obč. zák., na ktorú je oprávnený výlučne notár v zmysle § 68a zákona 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti. Úschova na základe neodkladného opatrenia má vždy dočasný a zabezpečovací charakter, pričom sa realizuje na súde prvej inštancie, ktorý o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol.

Súd ďalej konštatoval, že neodkladné opatrenie možno nariadiť pre obavu, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, aj keď rozhodnutie zatiaľ nebolo vydané, ale prebieha konanie, v ktorom by mohlo byť vydané. V takomto prípade však ide o celkom výnimočné opatrenie, ktoré musí byť odôvodnené mimoriadnymi okolnosťami prípadu. O to viac musia byť dané, alebo aspoň osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že by výkon rozhodnutia (exekúcia) bol ohrozený a kumulatívne, že žalobca má pohľadávku, alebo iný nárok, a že mu tento nárok bude priznaný súdnym rozhodnutím. Ohrozenie výkonu súdneho rozhodnutia musí mať reálnu podobu, pretože práve toto predbežné

opatrenie zásadným spôsobom ovplyvňuje výkon vlastníckych práv žalobcu a k jeho vydávaniu sa musí pristupovať nanajvýš uvážlivo. V tomto smere navrhovateľ preukázal, že existuje reálna dôvodná obava, že žalobca sumu, ktorú získal na základe zrušeného exekučného titulu, že vzhľadom na preukázané majetkové pomery žalobcu - existencia daňového nedoplatku, neplnenie si povinností v súlade s Obchodným zákonníkom a účtovnými predpismi v dôsledku týchto majetkových pomerov sa môže dostať do konkurzného, resp. likvidačného konania. Na druhej strane, zloženie peňažných prostriedkov do úschovy na súde neovplyvní finančnú situáciu žalobcu ani nezabráni vzniku jeho platobnej neschopnosti, ktorá je predpokladateľná vzhľadom na spôsob, akým žalobca plní svoje povinnosti ustanovené napr. § 9 zákona č. 530/2003 Z.z. o Obchodnom registri, § 68 ObZ.

Po preskúmaní navrhovateľom predložených podkladov súd dospel k záveru, že navrhovateľ podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia prípustnosť a opodstatnenosť spôsobom určeným alternatívne osvedčil. Navrhovateľ osvedčil danosť práva a čiastočne aj obavu, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, a to tým, že žalobca si neplní svoje povinnosti zverejňovania údajov uložením do zbierky listín, nepredkladá dokumenty vyžadované v súlade s ustanovením § 9 zákona č. 530/2003 Z.z. o Obchodnom registri, za čo povinnému subjektu hrozia sankcie § 11 citovaného zákona v nadväznosti na ustanovenie § 68 ObZ, vykazuje daňový nedoplatok, to sú skutočnosti preukázané z verejných zdrojov, pričom je vysoko pravdepodobné, že nevykonáva ani podnikateľskú činnosť, keďže si uvedené povinnosti riadne neplní, prinajmenšom ide o nezodpovedné konanie zo strany štatutárneho orgánu žalobcu. Súd má za to, že navrhovateľ nielen tvrdil skutočnosti, ale vo vecnej a logickej argumentácii ich aj osvedčil, čím vyhovel podmienkam pre vyhovenie návrhu. V zmysle uznesenia NS SR z 29.07.2010 sp. zn. 2M Cdo 3/201 cit:

”Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci.” Z vyššie uvedených dôvodov súd návrhu navrhovateľa v alternatívnom výroku vyhovel, nakoľko osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku a osvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov, čím splnil zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia.

Na základe zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia, súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel v alternatíve prvého výroku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 CSP v zmysle zásady úspechu v konaní. Navrhovateľ v konaní úspech mal, preto mu súd nárok na náhradu trov konania priznal. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté až v rozhodnutí vo veci samej.

2. Proti rozhodnutiu súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, to z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pretože žalobca má za to, že:

- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,
 - a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- čo žalobca odôvodňuje nižšie uvedenými skutočnosťami.

Uviedol, že návrh podal žalovaný v konaní vo veci samej z dôvodu zrušenia rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.04.2016, č.k. 28Cb/15/2015-70 (ďalej len „Rozsudok OS BA I“), ktorým bolo vyhovené žalobe žalobcu, a to tak, že Okresný súd Bratislava I zaviazal žalovaného na plnenie peňažnej sumy vo výške 158.716,50 eur s príslušenstvom v prospech žalobcu a z dôvodu zrušenia potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.03.2017, č.k. 3Cob/302/2016-104 (ďalej len „Rozsudok KS BA“) a Rozsudok OS BA I a Rozsudok KS BA ďalej spoločne len „Predmetné rozhodnutia“), dovolacím súdom.

Predmetné rozhodnutia teda boli zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.05.2018, sp. zn. 5 Obdo/51/2017 (ďalej len „Uznesenie NS SR“) a vec vrátená súdu prvého stupňa, teda Okresnému súdu Bratislava I, k novému prejednaniu.

Žalobca predovšetkým namietal, že napadnuté uznesenie je nevykonateľné, a to z dôvodu, že žalobca s peňažnou sumou 586.793,39 eur, ktorá má byť v zmysle napadnutého uznesenia zložená do úschovy

súdu nikdy reálne nedisponoval a ani nedisponuje, a táto peňažná suma ani nezodpovedá sume skutočne vymoženej v exekučnom konaní, ktorá mala byť údajne poukázaná na bankový účet žalobcu. Advokátska kancelária JURIKA KELTOŠ, s.r.o., so sídlom Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 35 951 087, v minulosti právne zastupovala žalobcu, a to v rôznych súdnych sporoch, pričom jedným z nich bolo aj súdne konanie o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy zo dňa 14.09.2000 (ďalej len „Nájomná zmluva“) uzatvorenej medzi žalobcom (vtedy vystupujúcim pod obchodným menom ERS Reality spol. s r.o.) a žalovaným. V zmysle článku 3 ods. 1 a 3 Nájomnej zmluvy uhradil žalobca ako nájomca žalovanému ako prenajímateľovi nájomné celkom vo výške 158.716,50 eur.

Nakoľko žalovaný ani po výzve žalobcu nevydal žalobcovi bezdôvodné obohatenie spočívajúce v uhradenom nájomnom na základe absolútne neplatnej Nájomnej zmluvy, bývalý právny zástupca žalobcu podal k Okresnému súdu Bratislava I žalobu na plnenie, pričom tejto žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, teda žalovanému bola rozsudkom OS BA I uložená povinnosť, aby zaplatil žalobcovi peňažnú sumu výške 158.716,50 eur s príslušenstvom, pričom rozsudok OS BA I bol potvrdený rozsudkom KS BA (ďalej len „Exekučný titul“).

Ako vyplýva z Vyúčtovania exekučného konania EX 377EX 79/17 ku dňu 19.06.2018 nárok vymožený v tomto exekučnom konaní predstavoval peňažitú sumu vo výške 599.929,04 eur, pričom v prospech súdneho exekútora Mgr. Ing. Štefana Majchráka pripadla čiastka vo výške 47.551,98 eur a v prospech žalobcu v zastúpení bývalého právneho zástupcu žalobcu čiastka vo výške 552.377,06 eur, ktorá, ako vyplýva z predložených dôkazov a z vyššie v tomto odvolaní uvedeného, nikdy nebola na účet žalobcu poukázaná, ale vo výške 49.694,49 eur vrátane DPH započítaná na odmenu bývalého právneho zástupcu žalobcu a vo zvyšku 502.682,57 eur na základe údajného pokynu žalobcu preukázateľne poukázaná na účet údajného veriteľa žalobcu.

Po tom, čo dňa 02.07.2018 došlo zo strany žalobcu k odvolaniu všetkých plnomocenstiev udelených bývalému právnenému zástupcovi žalobcu a k udeleniu nového plnomocenstva súčasnemu právnenému zástupcovi žalobcu, bol bývalý právny zástupca žalobcu požiadaný o poskytnutie informácie, kde sa nachádza vymožená suma, ktorá bola poukázaná na bankový účet bývalého právneho zástupcu žalobcu. Ten na osobnom stretnutí so súčasným právneným zástupcom žalobcu uviedol, že vymožená suma bola údajne z časti započítaná na odmenu bývalého právneho zástupcu žalobcu, a to vo výške 49.694,49 eur vrátane DPH, a zvyšná časť vymoženej sumy vo výške 502.682,57 eur bola v zmysle údajného písomného pokynu žalobcu poukázaná dňa 03.07.2018 na účet údajného veriteľa žalobcu - spoločnosti ERS Holding spol. s r.o. so sídlom Šamorínska 10, 821 06 Bratislava - mestská časť Podunajské Biskupice, IČO: 35 702 982.

Žalobca dáva do pozornosti, že údajný písomný pokyn žalobcu, na základe ktorého mal údajne žalobca prikázať bývalému právnenému zástupcovi žalobcu previesť časť z vymoženej sumy vo výške 502.682,57 eur na účet údajného veriteľa žalobcu, tvorí súčasť údajného dodatku č. 1, ktorý bol údajne podpísaný dňa 19.11.2013 (t.j. ešte pôvodným konateľom žalobcu V. V.) k zmluve o poskytovaní právnych služieb uzavretej dňa 15.01.2013 medzi žalobcom a bývalým právneným zástupcom žalobcu. (ďalej len „Údajný pokyn Žalobcu“).

Žalobca je presvedčený, že údajný pokyn žalobcu je antidatovaný a v skutočnosti nebol podpísaný dňa 19.11.2013, ale bol podpísaný údajne v mene žalobcu bývalým konateľom žalobcu p. V. V. na jednej strane a bývalým právneným zástupcom žalobcu na strane druhej až v roku 2018. Žalobca teda reálne nikdy s úschovnou sumou nedisponoval a ani nedisponuje, pričom úschovná suma ani nezodpovedá výške vymoženej sumy.

Zároveň žalobca navrhol, aby Zmluvu o poskytovaní právnych služieb uzavretú dňa 15.01.2013 medzi žalobcom a bývalým právneným zástupcom žalobcu vrátane údajného dodatku č. 1 k nej zo dňa 19.11.2013 súd vyžiadal od bývalého právneho zástupcu žalobcu.

Žalobca ďalej poukázal na to, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam aj z toho dôvodu, že uložil žalobcovi povinnosť zložiť do úschovy súdu peňažitú čiastku vo výške 586.793,39 eur, pričom táto čiastka nezodpovedá reálne vymoženej sume.

Súd tak nesprávne vyhodnotil skutkový stav, keď zaviazal žalobcu k povinnosti zložiť do úschovy súdu peňažitú čiastku vo výške 586.793,39 eur, keď vymožená suma predstavovala sumu 552.377,06 eur a nie úschovnú sumu vo výške 586.793,39 eur.

Pokiaľ ide o vrátenie zostatku bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnenému záveru, že k jeho vzniku došlo už zrušením rozhodnutia súdu prvej inštancie (...), a že žalovaný bol povinný vydať aj toto bezdôvodné obohatenie v zmysle kvalifikovanej výzvy na plnenie (...), pretože v tomto prípade ide o nárok, ktorý má oporu v hmotnom práve, a preto bolo potrebné počkať na nové

deklaratórne rozhodnutie, a teda nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení skôr, ako súd opätovne vydá nové deklaratórne rozhodnutie o pôvodne uplatnenom nároku, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Obdobný názor vyslovil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo dňa 09.02.2017, sp. zn. II. ÚS 18/2016.

Žalobca ďalej namietal, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné, nakoľko došlo k porušeniu základnej zásady spravodlivého procesu, a to zásady náležitého odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou práva na spravodlivý proces.

Tu poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.03.2007, č. k. II. ÚS 383/06-28 ako aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 115/03-14 zo dňa 3.7.2003.

Súd napadnutým uznesením rozhodol v rámci prvej eventuality, pričom žalobca mal za to, že svoje rozhodnutie vo vzťahu k „nevyužitíu“ druhej (2.) eventuality nijak neodôvodnil. Z napadnutého uznesenia tak nie je zrejmé, či sa súd vôbec zaoberal splnením podmienok pre rozhodnutie podľa druhej navrhovanej eventuality tak, ako to navrhoval žalovaný v samotnom návrhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca žiadal, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd podľa ust. § 389 CSP vydal nasledovné uznesenie:

I. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 09.08.2018, č. k.: 28Cb/15/2015-263 o nariadení predbežného opatrenia sa mení tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09.07.2018 sa zamietá.

Žalobcovi (odporcovi) sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému (navrhovateľovi) v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý vyslovil názor, že uznesenie Okresného súdu Bratislava I bolo vydané v súlade so zákonom, riadne odôvodnené a odvolanie považuje za nedôvodné.

Vzhľadom na skutočnosti uvádzané v I. časti odvolania žalobcu v ktorej uvádza, že „... bolo právnomu zástupcovi žalobcu dňa 06.09.2018 doručené uznesenie nemôže žalovaný ako strana sporu opomenúť spôsob doručovania uznesenia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie. Je toho názoru, že Okresný súd Bratislava I, bol povinný vo vzťahu k žalobcovi doručiť uznesenie spôsobom podľa zákona 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci (ďalej aj „zákon o E-governmente“) a toto doručenie aj vykonal.

V zmysle § 27 ods. 1 zákona o E-governmente: Ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá orgánu verejnej moci povinnosť vydať alebo doručiť rozhodnutie, žiadosť, vyjadrenie, stanovisko alebo iný dokument alebo ak ho na ich vydanie oprávňuje, orgán verejnej moci je povinný túto povinnosť splniť alebo toto oprávnenie využiť vydaním alebo doručením elektronickeho úradného dokumentu; takým vydaním sa považuje táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité.

Ustanovením prvej vety nie sú dotknuté ustanovenia podľa osobitných predpisov oprávňujúce namietat vady elektronickeho úradného dokumentu. “

V zmysle § 13 ods. 1 a 2 zákona o E-governmente: „(1) Aktiváciou je, ak ide o elektronickeú schránku orgánu verejnej moci, právnickej osoby a zapísanej organizačnej zložky, proces, ktorým sa umožní využívanie elektronickej schránky na elektronicke doručovanie podľa tohto zákona a ktorý začína úkonom správcu modulu elektronickeých schránok a končí prvým prístupom oprávnenej osoby do elektronickej schránky, najneskôr však uplynutím desiateho dňa odo dňa vykonania úkonu správcu modulu elektronickeých schránok,

inú elektronickeú schránku ako podľa písmena a), úkon správcu modulu elektronickeých schránok, ktorým na žiadosť majiteľa elektronickej schránky umožní využívanie elektronickej schránky na elektronicke doručovanie podľa tohto zákona.

(2) Úkon v procese aktivácie podľa odseku 1 písm. a) vykoná správca modulu elektronickeých schránok súčasne so zriadením elektronickej schránky. “

V zmysle § 60e zákona o E-governmente: „Ustanovenia § 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 sa vzťahujú aj na aktiváciu elektronickej schránky, ktorá nebola aktivovaná do 31. decembra 2016. Ak ide o právnicke osoby zapísané v obchodnom registri a o zapísané organizačné zložky, ktoré k 31. decembru 2016 nemajú aktivovanú elektronickeú schránku, alebo ktorým je zriadená elektronickeá schránka v období od 31. decembra 2016 do 20. júna 2017, lehota na skončenie aktivácie ich elektronickej schránky podľa § 13 ods. 1 písm. a) uplynie 30. júna 2017; skončenie aktivácie prvým prístupom do elektronickej schránky podľa § 13 ods. 1 písm. a) tým nie je dotknuté. “

V zmysle § 331 ods. 2 CSP: „Uznesenie o neodkladnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho vyhotovenia.“

V zmysle vyššie citovaných ustanovení a skutočnosti, že žalobca je zapísaný v Obchodnom registri je nevyhnutné konštatovať, že žalobca má najneskôr od 01.07.2017 aktívnu schránku na doručenie a súd bol povinný vykonať doručovanie do schránky žalobcu. Do elektronickej schránky bolo doručené uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia dňa 13.08.2018, na základe čoho predpokladá, že žalobcovi malo byť doručené uznesenie taktiež dňa 13.08.2018, a to aj s ohľadom na citované ustanovenie § 331 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého je súd povinný neodkladné opatrenie odoslať do troch dní od jeho vyhotovenia.

V zmysle § 32 ods. 2 a 5 písm. b) zákona o E-governmente: „(2) Úložnou lehotou na účely tohto zákona je lehota, počas ktorej je uložená elektronickej úradnej správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej spravy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu.“

V zmysle § 32 ods. 5 písm. b) zákona o E-governmente: „(5) Elektronickej úradnej správy, vrátane všetkých elektronickej dokumentov, sa považuje za doručenú,

b) ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručovacej listine alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel“.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona o E-governmente a z dôvodu, že žalovanému bolo doručené uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia už dňa 13.08.2018 predpokladá, že lehota na podanie odvolania žalobcom uplynula už dňa 12.09.2018 (15-dňová úložná lehota uplynula dňa 28.08.2018). Na základe tejto skutočnosti má za to, že odvolanie podané Žalobcom prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu je podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

Dátum doručenia uznesenia do elektronickej schránky žalobcu je možné potvrdiť doručenkou z Okresného súdu Bratislava I alebo vyžiadaním si dôkazu od správcu modulu elektronickej doručovacej listiny, ktorým je Národná agentúra pre sieťové a elektronickej služby (ďalej aj „NASES“), alebo výpisom z interného elektronickej doručovacieho systému Okresného súdu Bratislava I. Vzhľadom na uvedené v súlade s § 189 CSP navrhol, aby odvolací súd vykonal v tejto časti dokazovanie vyžiadaním si elektronickej doručovacej listiny z Okresného súdu Bratislava I alebo zabezpečením výpisu zo schránky žalobcu uložením povinnosti správcovi modulu elektronickej doručovacej listiny (NASES) alebo výpisom z odoslanej elektronickej pošty Okresného súdu Bratislava I, ktorým je možné preukázať uplynutie lehoty na odvolanie.

Poukázal na § 386 písm. a) CSP, v zmysle ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ak a) bolo podané oneskorene.

V prípade, ak z výpisu z elektronickej schránky žalobcu, alebo z výpisu odoslanej elektronickej pošty Okresného súdu Bratislava I bude vyplývať, že žalobcovi uplynula lehota na podanie odvolania, t.j. žalobcovi bolo doručené uznesenie skôr, ako sa uvádza v odvolaní (06.09.2018) navrhuje, aby odvolací súd bez ďalšieho odmietol odvolanie v zmysle § 386 písm. a) CSP.

Ak odvolací súd neakceptuje námietku uvedenú v bode I. tohto vyjadrenia, k tvrdeným odvolacím dôvodom v odvolaní, a to konkrétne: žalobca nedisponoval s vymoženou sumou a úschovná suma nezodpovedá reálnej vymoženej sume a uznesenie je nepreskúmateľné, uviedol:

Podané odvolanie obsahuje skutočnosti, ktoré majú preukázať, že žalobca nikdy nedisponoval s celkovou vymoženou sumou. Tak, ako to vyplýva z vyúčtovania exekučného konania EX 377EX 79/17 ku dňu 19.06.2018 (súčasť súdneho spisu), vymožený nárok pre oprávneného bol celkovo vo výške 599.929,04 eur (ďalej aj „vymožená suma“). Skutočnosť, že táto suma nebola v celosti poukázaná na účet žalobcu však nemôže byť vykladaná tak, že žalobca s touto sumou nedisponoval. Práve naopak, vykonávanie úhrad v prospech svojich veriteľov je nutné klasifikovať ako disponovanie s majetkom, resp. disponovanie s vymoženou sumou. Odvolanie sa venuje samostatne čiastkovým úhradám dlhov žalobcu, pričom v odvolaní sa pojednáva iba o vymoženej sume 552.377,06 eur. Táto suma však nie je celková vymožená suma v prospech žalobcu, ale je ponížená o časť vo výške 47.551,98 eur, ktorá bola poukázaná v prospech súdneho exekútora Mgr. Ing. Majchráka Štefana, na úhradu záväzkov žalobcu pri nútenom výkone rozhodnutí. Následne žalobca poukázal v odvolaní aj na ďalšie ponížovanie vymoženej sumy, a to:

o poníženie sumy vo výške 49.694,49 eur, a o poníženie sumy vo výške 502.682,57 eur.

Tieto ďalšie čiastkové úhrady boli vykonané na úhrady záväzkov žalobcu, t.j. v prospech jeho veriteľov. V súčasnosti sú bezpredmetné tvrdenia žalobcu o spochybňovaní platnosti písomného pokynu na úhradu jeho záväzkov. Je bezpredmetné, či pokyn uložil terajší alebo bývalý štatutárny zástupca žalobcu. Taktiež nemožno brať do úvahy ani podanie trestného oznámenia, nakoľko len súd je oprávnený (a to práve formou neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia) zabezpečiť zákaz ďalšieho nakladania s

peňažnou sumou vyplatenou v prospech veriteľov, ktorým mala byť časť vymoženej sumy vyplatená na základe neplatného pokynu žalobcu. Žalobca však k dnešnému dňu nepodal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči bývalému právnenému zástupcovi ani voči spoločnosti ERS Holding spol. s r.o. a v tejto veci nepodal žiadnu žalobu voči týmto osobám. Tvrdenia o podaní trestného oznámenia taktiež nemožno vykladať v prospech žalobcu, a to z dôvodu, že žalobca podal trestné oznámenie na neznámeho páchatela, aj keď v podanom odvolaní poukazuje na bývalého právneho zástupcu žalobcu aj na bývalého štatutárneho zástupcu žalobcu. Podanie trestného oznámenia sa tak javí ako účelové, za účelom preukázať nemožnosť zloženia peňažnej sumy do úschovy súdu, prípadne oddialiť možnosť vymáhania finančných prostriedkov od bývalého právneho zástupcu a spoločnosti ERS Holding spol. s r.o..

Z vyššie uvedeného tak jasne vyplýva, že žalobca disponoval peňažnou sumou, ktorú použil práve na úhradu svojich záväzkov. Peniaze sú vecou druhovo určenou, t.j. vecou zastupiteľnou, a preto neobstojí ani tvrdenie žalobcu v odvolaní, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je z dôvodu, že so sumou nedisponoval (aj keď je zrejme že disponoval), nevykonateľné.

Zároveň dáva do pozornosti súdu, že neodkladným opatrením bola stanovená povinnosť žalobcovi zložiť do úschovy súdu peňažnú sumu vo výške 586.793,39 eur, ktorá tvorí práve hmotnoprávny nárok žalobcu uplatnený v súdnom konaní ku dňu vydania už zrušeného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.04.2016, so sp. zn. 28Cb/15/2015 (súčasť súdneho spisu), a rozsudku Krajského súdu Bratislava zo dňa 29.03.2017, so sp. zn. 3Cob/302/2016 (súčasť súdneho spisu).

V podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09.07.2018 navrhovateľ odôvodnil, prečo žiada o nariadenie neodkladného opatrenia v časti práve sumy vo výške 586.793,39 eur a prečo nepožadujeme celý nárok. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia presne vyčíslil a oddelil procesnoprávny nárok (ktorý si bude žalovaný uplatňovať ako bezdôvodné obohatenie voči súdному exekútorovi, žalobcovi a jeho predchádzajúceho právneho zástupcu) od hmotnoprávneho nároku. Nežiadal teda celý nárok zaplatený v exekučnom konaní, ale iba dôvodnú časť v zmysle ustálenej súdnej rozhodovacej praxe, na ktorú poukázalo aj samotné odvolanie. V tejto súvislosti poukázal aj na rozpory tvrdení žalobcu v podanom odvolaní, a to konkrétne na skutočnosť, že na jednej strane žalobca tvrdí, že vymožená suma bola len 552.377,06 eur (strana 3 až 6 odvolania spolu s prvou polovicou strany 7 odvolania), pričom na strane druhej poukazuje na súdne rozhodnutia a sám uvádza, že pokiaľ ide o peňažnú sumu vo výške 586.793,39 eur, ktorá má byť v zmysle napadnutého uznesenia zložená do úschovy súdu, a ktorá predstavuje istinu a úrok z omeškania v konaní vo veci samej, táto predstavuje nárok, ktorý má oporu v hmotnom práve, a preto je žalobca, s ohľadom na vyššie citované súdne rozhodnutia, oprávnený túto sumu, v prípade, že by mu bola skutočne poukázaná na účet, „podržať“ až do vydania nového deklaratórneho rozhodnutia ...“ (viď. druhá polovica strany 7 odvolania). Žalobca tak uvedeným tvrdením sám poprel svoje predchádzajúce tvrdenia, že suma, ktorú má vložiť do úschovy súdu nezodpovedá vymoženému nároku.

K námietke žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia z dôvodu, že súd neodôvodnil, prečo rozhodol o prvom výroku a prečo nerozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia druhým alternatívnym výrokom, navrhovateľ uviedol, že súd v odôvodnení po zistení skutkových okolností jasne odôvodnil výber prvého z výrokov v odseku 19 odôvodnenia. Súd sa nemusel vyjadrovať k druhému alternatívnemu výroku, keď dostatočne, jasne a zrozumiteľne uviedol odôvodnenie výberu prvého výroku. Uznesenie je vydané v súlade so zákonom pri dodržaní zásady náležitého odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Tvrdenie žalobcu, ako aj podané odvolanie považuje žalovaný za účelové.

Za predpokladu, ak odvolací súd po skutkovom a právnom posúdení námietky doručovania, resp. po zistení uplynutia lehoty na podanie odvolania žalobcom navrhol, aby odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu v zmysle § 386 písm. a) CSP.

Z podaného odvolania nie je taktiež zrejme, za koho bolo podané odvolanie. Na strane 9 odvolania je uvedené: S účtou, elektronický podpis, Západoslovenská distribučná, a.s., v.z. ius aeris s.r.o., Z.. V. L., konateľ a advokát.

Nakoľko však Západoslovenská distribučná, a.s. v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I so sp. zn. 28Cb/15/2015 nevystupuje ako žiadna zo sporových strán a nebolo predložené žiadne plnomocenstvo zo strany žalobcu v prospech Západoslovenskej distribučnej, a.s. nie je možné jednoznačne určiť, v zastúpení koho spoločnosť ius aegis s.r.o. podala odvolanie. Taktiež nie je ani z podaní žalobcu (podávaných v zastúpení spol. ius aegis s.r.o.), zrejme, či bolo udelené plnomocenstvo Západoslovenskej distribučnej a.s..

V prípade, ak žalobca dodatočne nepredloží plnomocenstvo alebo nepreukáže/neodôvodní chybu v písaní navrhovateľa, aby odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu v zmysle § 386 písm. b) CSP.

Ak odvolací súd po skutkovom a právnom posúdení veci dospeje k záveru, že odvolanie bolo podané včas a osobou na to oprávnenou, s poukazom na tvrdenia uvedené v časti II. tohto vyjadrenia navrhovateľa, aby odvolací súd po skutkovom a právnom posúdení veci vydal toto uznesenie: „Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.“

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací § 34 CSP prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní obsahu spisu a oboznámení sa s dôvodmi odvolania žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

5. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v základných bodoch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci.

6. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa ods. 2 na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd.

Podľa ods. 3 neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa ods. 2 neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby

a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,

b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,

c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,

d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala,

e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,

f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,

g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,

h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

8. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

9. Podľa § 331 ods. 1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

10. Podľa § 333 CSP neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

11. Podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

12. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

13. Podľa § 471 ods. 1 CSP predbežné opatrenia nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

14. Odvolací súd v prvom rade skúmal, či odvolanie bolo podané včas a osobou na to oprávnenou. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 2.7.2018 žalobca odvolal plnú moc Advokátskej kancelárii JURIKA and KELTOŠ, a v ten istý deň udelil plnú moc ius aegis, s.r.o., advokátska kancelária, Ferienčíkova 7, Bratislava IČO: 36 857 203 (č.l. 232, 234). Odvolanie podala oprávnená osoba. Rozhodnutie súdu 28Cb/15/2015-263 zo dňa 9.8.2018 bolo doručené dňa 13.8.2018 Advokátskej kancelárii JURIKA and KELTOŠ, ktorá žalobcu v tom čase už nezastupovala. Následne súd doručil svoje rozhodnutie dňa 6.9.2018 právnenému zástupcovi žalobcu ius aegis, s.r.o., advokátska kancelária, ktorý podal dňa 21.9.2018 odvolanie, a to elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom. Odvolanie bolo podané v zákonnej lehote.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, preto zásadným určovateľom je obsah návrhu. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Zároveň sa musia uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a uvedenie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a pripojenie listín, na ktoré sa žalobca odvoláva. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či:

- je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,
- žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu z ohrozenia exekúcie,
- uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha,
- navrhovaným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,
- právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah,
- sledovaným účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať zákonom požadované náležitosti, t.j. opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie neodkladného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnením nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie má opodstatnenie tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia navrhovateľa v danom právnom vzťahu. Predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd musí vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi

sporovými stranami, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu).

Je nesporné, že navrhovateľ v konaní vo veci samej žalovaný návrh na neodkladné opatrenie podal v rámci konania v štádiu zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu dovolacím súdu, ktorý vec vrátil na ďalšie konania. V pôvodnom konaní súd rozsudkom zo dňa 14. apríla 2016 č.k. 28Cb/15/2015-70 vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovaného na plnenie peňažnej sumy v prospech žalobcu. Krajský súd v Bratislave v konaní 3Cob/302/2016-104 dňa 29. marca 2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Po podaní dovolania žalovaným Najvyšší súd SR v konaní 5 Obdo/51/2017 uznesením zo dňa 15. mája 2018 rozsudok súdov prvej a druhej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Navrhovateľ svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že na základe vtedy právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí žalobca podal návrh na začatie exekučného konania. Dňa 26.06.2017 bolo navrhovateľovi doručené upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 22.06.2017, na základe ktorého bol upovedomený, že dňa 14.06.2017 začala exekúcia v prospech žalobcu na vymoženie pohľadávky vo výške 158.716,50 eur s príslušenstvom, celkom v sume 639.601,04 eur. Proti vydanému upovedomeniu o začatí exekúcie dňa 10.07.2017 podal navrhovateľ návrh na zastavenie exekúcie bez blokácie č. 377EX 79/17 zo dňa 07.07.2017 a návrh na odklad výkonu exekúcie zo dňa 07.07.2017 spolu so zložením zábezpeky v súlade s ustanovením § 6lh ods. 1 pís. f/ Exekučného poriadku.

V rámci vyššie uvedeného exekučného konania bolo 17.07.2017 zaslané upovedomenie o odklade exekúcie č. EX 377EX 79/17-9, vydané v zmysle ustanovenia § 6lh ods. 1 pís. f/ Exekučného poriadku, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu na zastavenie exekúcie. Dňa 29.11.2017 Okresný súd Banská Bystrica vydal uznesenie pod sp. zn. 49Ek/20/2017, ktorý návrh na zastavenie podaný navrhovateľom (žalovaným) zamietol. Sťažnosť voči uvedenému uzneseniu podanú 14.12.2017 konajúci súd uznesením zo dňa 04.06.2018 opätovne zamietol. Právoplatnosťou uznesenia o zamietnutí sťažnosti došlo k zániku odkladu exekúcie.

Dňa 20.06.2018 bol navrhovateľ oboznámený s vyúčtovaním exekučného konania EX 377EX 79/17 ku dňu 19.06.2018 s tým, že predmetný nárok oprávneného (žalobcu) v sume istiny 158.716,50 eur a príslušenstva 428.076,89 eur bol vymožený súdnym exekútorom a predmetné exekučné konanie bolo ukončené.

Podľa navrhovateľa môže dôjsť k porušeniu zásady rovnosti strán, ak by súd neupravil vzájomné práva účastníkov, či už uložením peňažného plnenia do súdnej úschovy alebo zákazom nakladania s peňažnými prostriedkami. Nenariadením neodkladného opatrenia môže dôjsť aj k ohrozeniu budúceho výkonu rozhodnutia, ktorým by si navrhovateľ žiadal vydať bezdôvodné obohatenie.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, ktoré odôvodňujú oprávnenosť vydania neodkladného opatrenia. Podľa odvolacieho súdu je dostatočne osvedčené, že na strane žalobcu je evidovaný daňový nedoplatok v sume 343.748,19 eur ako aj to, že žalobca si neplní svoje povinnosti v zmysle ustanovenia § 68 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v dôsledku čoho môže dôjsť k zrušeniu žalobcu a následne k ohrozeniu exekúcie. Tým navrhovateľ osvedčil potrebu vydania neodkladného opatrenia.

17. K tvrdeniu žalobcu, že napadnuté uznesenie je nevykonateľné, a to z dôvodu, že žalobca s peňažnou sumou 586.793,39 eur, ktorá má byť v zmysle napadnutého uznesenia zložená do úschovy súdu nikdy reálne nedisponoval a ani nedisponuje, nakoľko vymoženie v exekučnom konaní predstavovalo sumu vo výške 599.929,04 eur, pričom v prospech súdneho exekútora Mgr. Ing. Štefana Majchráka pripadla čiastka vo výške 47.551,98 eur a v prospech žalobcu v zastúpení bývalého právneho zástupcu žalobcu čiastka vo výške 552.377,06 eur, ktorá, nikdy nebola na účet žalobcu poukázaná, ale vo výške 49.694,49 eur vrátane DPH započítaná na odmenu bývalého právneho zástupcu žalobcu a vo zvyšku 502.682,57 eur na základe údajného pokynu žalobcu preukázateľne poukázaná na účet údajného veriteľa žalobcu, odvolací súd dodáva, že je irelevantné, či vymožená suma 599.929,04 eur bola pripísaná na jeho účet

alebo na účet jeho právneho zástupcu Advokátska kancelária JURIKA KELTOŠ, s.r.o... Ide o internú dohodu, ktorá neovplyvňuje tú skutočnosť, že čiastka 599.929,04 eur bola vymožená pre žalobcu. Skutočnosť, že žalobca vykonával úhrady v prospech svojich veriteľov preukazuje, že disponoval s majetkom.

18. K tvrdeniu žalobcu, že suma notárskej úschovy vo výške 586.793,39 eur nezodpovedá sume skutočne vymoženej v exekučnom konaní, ktorá mala byť údajne poukázaná na bankový účet žalobcu odvolací súd dodáva, že čiastka 586.793,39 eur predstavuje istinu vo výške 158.716,50 eur a úroky z omeškania vo výške 428.076,89 eur, pričom ide o hmotnoprávny nárok zo zrušeného rozsudku Okresného súdu v spojení s rozsudkom Krajského súdu.

19. K návrhu žalobcu, aby si súd Zmluvu o poskytovaní právnych služieb uzavretú dňa 15.01.2013 medzi žalobcom a bývalým právnym zástupcom žalobcu vrátane údajného dodatku č. 1 k nej zo dňa 19.11.2013 vyžiadal od bývalého právneho zástupcu žalobcu odvolací súd dodáva, že súd či už prvej inštancie alebo odvolací v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nevykonáva dokazovanie ako v konaní vo veci samej. Stačí, ak osvedčená skutočnosť sa vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Preto súd nezabezpečuje dôkazy navrhnuté jednou si druhou stranou v spore. Bolo na žalobcovi, aby svoje tvrdenie preukázal.

20. K tvrdeniu žalobcu, že súd napadnutým uznesením rozhodol v rámci prvej eventuality, pričom svoje rozhodnutie vo vzťahu k druhej eventuality nijak neodôvodnil, odvolací súd dodáva, že pre posúdenie oprávnenosti rozhodnutia súdu je postačujúce, že súd si vybral prvú alternatívu, ktorú dostačujúco zdôvodnil.

21. K názoru žalobcu, že nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení skôr, ako súd opätovne vydá nové deklaratórne rozhodnutie o pôvodne uplatnenom nároku, odvolací súd dodáva, že posúdenie bezdôvodného obohatenia bude predmetom konania vo veci samej. V štádiu neodkladného opatrenia ide iba o osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, kde sa klasické dokazovanie nevykonáva.

22. Po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností odvolací súd dospel k záveru zhodnému so súdom prvej inštancie, že navrhovateľ osvedčil, že na strane žalobcu je evidovaný daňový nedoplatok v sume 343.748,19 eur ako aj to, že žalobca si neplní svoje povinnosti v zmysle ustanovenia § 68 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v dôsledku čoho môže dôjsť k zrušeniu žalobcu a následne k ohrozeniu exekúcie. Tým navrhovateľ osvedčil potrebu vydania neodkladného opatrenia a potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov.

23. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti I. výroku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

24. Odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil II. výrok rozhodnutia súdu, ktorým navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko prebieha konanie vo veci samej. Pretože rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spravidla nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, v súlade s § 262 ods.1 CSP súd o nároku na náhradu trov konania nerozhoduje. S otázkou trov konania (prvostupňového i odvolacieho) a ich náhrady sa súd vysporiada až v rozhodnutí vo veci samej (§ 396 ods. 1, § 262 CSP).

25. K trovám konania odvolací súd dodáva, že keďže rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spravidla nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, v súlade s § 262 ods.1 CSP súd o nároku na náhradu trov konania nerozhoduje. S otázkou trov konania a ich náhrady sa následne vysporiada až v rozhodnutí vo veci samej, prípadne v inom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Výnimku predstavuje iba neodkladné opatrenie, ktoré procesne konzumuje vec samu a ktoré nie je viazané na meritórne rozhodnutie. Takýmto rozhodnutím je neodkladné opatrenie nariadené po skončení konania vo veci samej a neodkladné opatrenie nariadené pred začatím konania, ktoré nie je a nemá byť nasledované žalobou, teda pri ktorom v zmysle § 336 ods. 1 CSP neuloží žalobcovi žalobnú povinnosť.

26. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).